

"ישראל" ו"שרה" כותבים לאמריקה

**שימוש בשמות כפויים על ידי
יהודי גרמניה הנאצית**

שני מכתבים השמורים באוסף אלכסנדר ממחישים את המציאות המשפילה בה נאלצו יהודי גרמניה לחיות תחת שלטון המשטר הנאצי, תוך שהם עושים שימוש בשמות "יהודיים" שנכפו עליהם.

חוק השמות היהודיים

בשנת 1938 חלה הרעה משמעותית בצעדים שנקטו הנאצים כנגד היהודים שהתגוררו תחת שלטונם. שורה של חוקים חדשים נועדה להציק, להגביל ולהשפיל את היהודים, ולסמן אותם באופן ברור ונבדל מן האוכלוסייה הלא יהודית.

ב-17 באוגוסט 1938 פורסם צו המחייב את כל היהודים ששם הפרטי אינו "יהודי מובהק" לאמץ באופן חוקי שם פרטי נוסף. הצו, שנכנס לתוקף ב-1 בינואר 1939, חייב את כל הגברים היהודים להוסיף לשם את השם "ישראל", ואת כל הנשים היהודיות להוסיף לשמן את השם "שרה".

החוק חייב את היהודים לציין בכל הזדמנות את שמם המלא, כולל השם האמצעי היהודי, הן בעת חתימה על מסמכים רשמיים והן במסמכים פרטיים, דוגמת מכתבים. המטרה הייתה לזהות באופן מידי את הכותב כיהודי, ולא לאפשר ליהודים את האנונימיות שתקל מעט על מצבם היום-יומי.

המכתבים לאמריקה

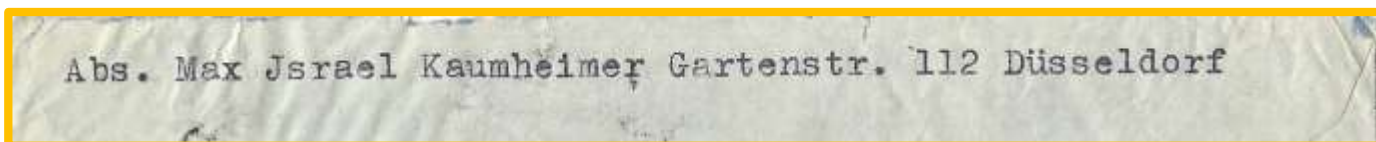
מלחמת העולם השנייה פרצה באירופה בחודש ספטמבר 1939, אולם הקשרים בין גרמניה הנאצית ובין ארצות הברית המשיכו כרגיל עד סוף שנת 1941.

יהודי גרמניה, שחיפשו כל דרך אפשרית לשפר את מצבם הנורא תחת שלטונה של גרמניה הנאצית, שלחו מכתבים לקרובים ומכרים ברחבי העולם, ובכלל זה לארצות הברית של אמריקה בתקווה למצוא פתרון לבעייתם.

התוספת של ה"שם יהודי" מאפשרת לזהות את שני המכתבים שנשלחו מגרמניה ושמורים באוסף אלכסנדר כמכתבים של יהודים.

רוזה שרה פראוליק (Rosa Sara Frohlich)

מקס ישראל קאומהיימר (Max Jsrael Kaumheimer)

המכתב של רוזה פראוליר

המכתב של מקס קאומהיימר

הצנזורה הגרמנית

מכתבים שנשלחו בזמן מלחמה היו נתונים לצנזורה קפדנית בכל רחבי העולם, וזה היה המצב גם בגרמניה הנאצית. כל מכתב נבדק על ידי שני בודקים שונים מאנשי הצנזורה של הצבא, ובתום הבדיקה הטביע כל בודק חותמת מלבנית קטנה עם מספר מזהה. כך יכלו הגרמנים להבטיח כי הבדיקה תהייה קפדנית, ולזהות במקרה של תקלה מי היה הבודק שהתרשל בתפקידו ולא עצר מכתב שהתגלה בו תוכן בעייתי (אחת החותמות הוסתרה בשלב מאוחר יותר על ידי סרט הנייר שהודבק על המעטפה).

"שרה"

62

1514

"ישראל"

1151

1196

בתום הבדיקה הוצמד אל צידה האחורי של המעטפה סרט נייר דביק שאטם אותה, והסרט נחתם בחותמת שהעידה כי המכתב נבדק ואושר למשלוח.